

12.11.2016. u 15 h - Interliber

Predstavljanje stihobasni: Što mravi znaju o ljubavi 3 – Koka koja je sve gledala s visoka

Što mravi znaju o ljubavi 4 – Bik koji je želio biti šik

1. **Nika** pjeva „*La vie en rose*“
2. nakon nekoliko taktova ulaze **voditelji (Antonija i Josip)** plešući
3. na kraju pjesme svi se naklone, ali Antonija prilikom naklona skoro padne; govori Josipu:
 - Daj pazi malo! Sad sam zbog tebe skoro pala!
 - Joj, oprost! Baš mi je žao! Jesi li dobro?
 - Ma jesam, ali mogao bi malo paziti!
 - Pa, ispričao sam se!
 - Ispričao si se! Pa da, jesi, ali svejedno sam skoro pala!
 - Ali nisi pala! I sad je sve u redu! (tiho za sebe doda) Osim štoti uvijek moraš kvocati!
 - Što si rekao?
 - Ma ništa, ništa...
 - Dobro sam ja čula, nemoj ti meni „ništa, ništa“!
 - Pa dobro, nešto sam rekao, ali to sam rekao onako više za sebe.
 - A što si to rekao „za sebe“? Možda to nije bilo i o tebi, možda je bio o meni? Je l' bilo o meni? Ha? Hhhhaaaa?
 - Gle, sad to više uopće nije važno! Lijepo smo se naplesali uz ovu šik glazbu i pjesmu. (okrene se Niki) Hvala! Stvarno je bilo šik! (okrene se publici) Imamo tako šik publiku! Pa nećemo se sad valjda tu pred njima svađati!
 - Ja se ne svađam, ja samo kažem da znam da si ti nešto rekao, a ne želiš mi reći što, a svi znamo da u društvu nije pristojno govoriti za sebe, nekom iza leđa. Mislim nije „šik“, kao što ti kažeš. A i ta tvoja „šik“ publika je vidjela da sam ja pala, ŠTO BAŠ I „NIJE ŠIIK“! KAKO BI TO MOGLO BITI ŠIK? KAKO? KAKO? KAKO?
 - Nisi pala. Ispričao sam ti se. (za sebe) I sad prestani kvocati!
 - Što?
 - Ništa, ništa.
 - ŠTO SI REKAO?
 - Da bi bilo lijepo nastaviti ovaj razgovor bez svađe!
 - A ne, ne, rekao si nešto drugo!
 - (tiho) Da, rekao sam da prestaneš kvocati.
 - ŠTO?
 - REKAO SAM DA PRESTANEŠ KVOCATI! DA PRESTANEŠ KOKODAKATI!
 - (hladi se rukom od šoka) Ne mogu vjerovati! Kako mi tako nešto možeš reći? KAKO? KAKO? KAKO?
 - Eto nje opet! Ti si kao, kao... (gleda oko sebe, ne zna s čim bi ju usporedio, pa ugleda slikovnicu na stolu)... evo, kao ova kokoš! Pogledaj tu piše: „Koka koja je sve gledala s visoka“. Evo, točno tako se ti držiš! Evo ovako kao ona – napuhano i nadureno, stalno ti nešto smeta, uvijek ti znaš sve najbolje i nikad ti ništa nije dobro i stalno nešto KVOCAŠ!

I NIKAD NE PRESTAJEŠ! KVOCAŠ, KVOCAŠ I KVOCAŠ: KOKODA, KOKODA, KOKODAAAK!

- O pa sad smo vidjeli tko ovdje najbolje kokodače! Ha, ha, ha..
- Ma daj više PRESTANI! Pokvarila si ovu stvarno šik atmosferu!
- Šik, pa šik! Kaj si taj šik uzeo na pik, k'o da ćeš sad tu izvesti ne znam kakav trik! Ponašaj se kao neki, neki... tvrdoglavi bik! (ugleda slikovnicu na stolu) – Evo kao ovaj ovdje! Pogledaj, piše: Bik koji je želio biti šik.
- Joj, kako šik slikovnica!
- Evo njega opet: šik pa šik!
- Ma, čekaj, stvarno je šik .. (uzme slikovnicu i lista)
- Daj da vidim (čučne i lista odozdo)... A ne, ne, nećemo tako.. ti čučni, a ja ću gledati odozgo... tako bolje vidim
- Naravno, da, moraš ti na sve gledati svisoka..
- Čekaj da vidim..

Okreću i preokreću slikovnicu, u čemu započinju novu svađu.

...